

ki so za zgradbo novih ladij, zginili 3 miljoni. Sedaj bo se nastavil komitej, ki bo to preiskal, a bojati se je, da tudi temu komiteju ostane nekaj miljonov na smolnatih prstih. — Policijski mojster Kowalen je 25. p. m. zadobil težke poškodbe od vržene bombe. — Iz Odese se poroča: Več kako 400 zdravnikov, odvetnikov, trgovcev in žurnalistov je policija aritrala zadnji teden. V Varšavi je nekdo na cesti umoril višjega policijskega uradnika. V Lodžu našli se fabriko za bombe. V enem zaboju našli so tudi oklice na vojake, naj se puntajo. Lepe novice iz blažene Rusije.

Spodnještajerske novice.

Radgona. V soboto, 22. t. m., bila je v radgonski okolici in v bližnjih krajih Ogerskega huda ura. Toča uničila je vse poljske pridelke; kuretnino, katera se ni pravočasno v varno zavetje skrila, je pobila. Toča bila je debela ko gosija jajca.

Težka nesreča. Jožef Salamun iz Nove vesi pri Ptuju kopal je v breg za hramom šparkase zemljo. Pri tem padla mu je tolika zemeljska plast na noge, da mu je obe zlomila. Dva delavca, ki sta bila v bližini, priskočila sta mu hitro na pomoč ter ga resila. Težko poškodovanega pripeljali so ga v bolnišnico.

Utonil je nedeljo 23. t. m. v Dravi pionir Simon Bratuša od 4. kompanije, doma iz Kostrivnice pri Rogatcu. Njegov brat je v Ptaju pri finančni straži. — Soboto, 22. t. m. skočila je v Ptaju v Dravo stanovnica Ana Kikl; še isti dan našli so truplo v Sv. Marku niže Ptuja. Dva strežarja podala sta se tja v mrtvašnico, ker se je oznanilo, da so našli žensko, katero so večkrat videli v Ptaju. Ana Kikl bila je bolehrada staraka, brez vse podpore in je bržkone sama v Dravo skočila in tako življenju storila konec.

Nov „Narodni dom.“ Iz Vojnika se nam poroča, da si hočejo vojniški prvaki „narodni dom“ sezidati. To bo za kaplančke iz Vojnika in okolice, ker tukaj bodo se čutili „varni in doma“.

Maribor. „Gospodar“ in druge klerikalne cunje priporočajo starišem le mariborsko gimnazijo, svarijo pa pred ptujsko. Poglejmo si pa izzid letošnje mature na obeh gimnazijah in videli bomo, katera ima boljši uspeh. Na mariborski gimnaziji dobilo je od 44 maturantov 6 odliko, v Ptaju od 9 maturantov 5. O takem morala bi mariborska gimnazija če bi se hotela strinjati z ptujsko imeti od maturantov 26 odličnjakov. V Ptaju (razun enega eksternista ki ni za šteti) nikdo pri maturi ni dobil poskušnje manj še pa kdo padel. V Mariboru reprobiranih tedaj čisto padlo jih je 5, poskušnjo dobilo jih je 9. Seveda če morajo mariborski gimnaziji 7. in 8. razreda sodelovati pri „narodnih“ veselicah v „Narodnem domu“, kje bi tedaj vzeli čas za študiranje. V počitnicah doma veselica, ob šolskem letu v Mariboru, kje ostane prost čas za knjige. Obče bi radi pristojno oblast na to opozorili, več kmetov pride k nam tožit, ali

je res, da mora sin v mestu pri vseh burkah „poleg biti, da to očetu „pre“ toliko košta, naznanilo pa je tak „žleht“, da očetu kar sapo jemlje. Pa še neka slabega ima tak izzid mature na sebi. Dijak mature ni napravil, oče je jezen in noče plačati, da bi sin še enkrat 8. razred ponovil. Tedaj si pa misli grem pa v teologijo. Prej je imel za kak drug stan veselje, ker pa ni naredil mature, postal bo mašnik. Kje ima tak človek veselje do stana, katera si je le v silibral? Kako zamogel bi tak človek postati prav dušni pastir? Ne sprevidi jo tega v Mariboru ter tako sprejmejo v bogoslovenco? Ali ravno take hočejo imeti, vedoč, to bodo pravi hujškači in kričači v duhovski suknji? Na drugi strani po moramo obžalovati take mladeniče, ki tako ravnajo in le prisiljeni duhovniki postanejo. Kako zamore tak biti dušni pastir z dušo in telom? Če le plačo dobi in imat dobro zabano je dovolj, dalje se ne briga. Težko breme je breme pravega duhovnika, kdor se pa z tem bremenom obloži in ga lahko nosi, ker ni pravi duhovnik, ta greši proti Bogu, ker njegove svete službe ne opravlja dostenjno. Fej čez takega, slava pa onim, ki postanejo iz prepričanja duhovniki in le svojemu poklicu živijo in se za posvetne reči ne brigajo. Na ptujski gimnaziji pa ni samo 8. razred ta lep uspeh imel, ampak klasifikacija v vseh razredih bila je dobra. In zato nebi smeli vaši sini kmetje v Ptuj, ker se tukaj morebiti predobro učijo? Ker tukaj ni takih veselic? Pošljite sine v pripravnico; tem potom opozarjam na oznanilu v inseratnem delu. Kričanje v Ptaju potreboval bo dijak 9 let za gimnazijo je laž. Fant lahko v 10 letu pride v pripravnico in z 18 leti je izvršil srednje šole. Doma pa mora peti razred obiskati 14 let star pride v prvi gimnaziski razred in še mu slabo gre v šoli, ker nima prave podlage. V 7. razredu mora že k naboru in če ga za vojake sposobnega spoznaja, mora na 3 leti k vojakom in študije bile so zastonj. Stariši pošljite fantiče v ptujsko gimnazijo ali od kraja v pripravnico in hvaljeni boste enkrat. Pervaki vas hočejo samo pregoriti, dobra pripravnica ptujska jim je tako trpeti, kakor nemške šole na Spodnjem Štajerju. V Ljutomeru, Ormožu in Ptaju so nemške šole že premajhne, toliko otrok iz dežele jih obiskuje. Ljudstvo je spoznalo, kako koristen je nemški poduk. To sreči pervake, zato napovedali so, seveda brezuspešen, boj proti pripravnici.

In Bog mu je dejal: „Kaj si storil? Glas krv tvojega brata vpije z zemlje do mene.“ Bratomor strašna beseda a strašnejše še dejanje. Kje se je zgodilo? Seveda v ptujskem okraju. Gotovo v klerikalnem gnezdu? Seveda kakor navadno. Brat je umoril brata v Preradu pri Polenšaku. 20 letni Anton Majcen, posestniški sin v Preradu zabodel je z nožem tako svojega brata Jožefa v prsa, da je ta za $\frac{1}{2}$ ure umrl. V nedeljo prišla sta oba brata okoli 9 ure večer malo vinjena domov ter se začela pričkat. Jožef prijel je Antona ter ga na posteljo naslonil. Ta pa prime za tram, vzame od tam nož ter ga bratu v prsa zabode, na kar zbeži. Smrtno ranjen teče

Jožef za njim, a na pragu se zgrudi. Zločinec je takoj spoznal, kar je storil. Sam je ranjencu rano izpral ter se trudil, da bi krv ustavil. Pa zastonj, za $\frac{1}{2}$ ure izdihnil je dušo. Anton Majcen je znan pretepač, dvakrat je že zaradi težke telesne poškodbe sedel in starišem povzročil mnogo žalosti. Jožef bil pa je bolj mirnega značaja. Pondeljek bila je sodnijska komisija na licu mesta in ta dan so tudi v mrtvašnici truplo umorjenega secirali. Klerikalci! Tukaj vidite spet vaš sad. Komaj je vaš pristaš Arnuš pod riglom, komaj so minole porotne obravnavane proti drugim morilcem, že se poroča v klerikalnem gnezdu, umoril je brat brata. Tukaj se spet vidi, kje so zločinci. V sredi klerikalcev, morilec Ojsteršek razobesil je na kaplanovo povelje zastavo kljub občinski zapovedbi na zvoniku v Laškem trgu, Arnuš je ljudi svaril pred Štajercem klerikalni morilec brata je iz okolice Polenšaka, ki je jedro klerikalcev. Kam plovete klerikalci!

Uboj radi lopate. V Pesnici blizu Mariboru sprla sta se na kolodvoru železniška delavca Ferdinand Rozman in Tomaž Habalareš zaradi neke lopate. V prepiru vrgel je Habalareš Rozmanu kamen v glavo. Rozmana je to tako razjezilo, da je pograbil lopato in tako z njo udaril Habalareša, da se je ta zgrudil in kmalu umrl. Rozman se je sam sodniji javil.

Požar. V nedeljo 23. t. m. upepelil je požar v Možgancih pri Ptaju 3 poslopja. Pogorelci trpijo veliko škodo, ker jim je vse zgorelo enemu celo vsa živila. Dornavska požarna bramba je zabranila, da se ni požar širil še dalje. Zažgali so baje otroci. — V Curnovcu, občina Sromlje, je ogenj uničil dne 15. p. m. hišo posestnika Dušiča. Goretji je začelo okoli 5. uri zjutraj. Na pomoč prihitelim sosedom se je posrečilo ohraniti gospodarsko poslopje.

Sv. Jakob v Slovenskih goricah. Stekel pes, ki se je pred enim mescem na raznih mestih prikazal, ugriznil je pri dveh posestnikih v Spodnjem dolu svinje takor tudi mačke. Ker se ugrizene svinje niso takoj odstranile, prikazala se je pri njih sedaj steklina; minuli teden je ugriznila stekla svinja hčerko velenosestnika Krambergerja, katera je morala vsled dobijene rane takoj na Dunaj v zavod za zdravljenje stekline.

Iz Brežič. Že pred 50 leti zaželeni in silno potreben most čez Savo začeli so 17. julija t. l. graditi. Most bode večinoma iz železa, blizu 600 metrov dolg in bode stal preko 800.000 kron. Lepa svota.

Predavanja. Kmetijski potovalni učitelj, gospod Franc Goričan bode imel meseca avgusta sledeča potorna predavanja: V nedeljo, dne 6. avgusta zjutraj v Ribnici, popoldne istega dne pa pri sv. Antonu na Pohorju, okraj Marenberg; v nedeljo, dne 13. avgusta zjutraj v Ljubnem, popoldne istega dne pa v Črncih, okraj Gornjigrad; v torek (praznik), dne 16. avgusta v Solčavi, okraj Gornjigrad; v nedeljo, dne 20. avgusta zjutraj v Soboti, popoldne istega dne pa v Pernicah, okraj Marenberg; v nedeljo, dne 27. avgusta zjutraj pri St. Mihaelu, popolne istega dne pa v Mozirju, okr. Gornjigrad. Govoril bode o sle-

dečih točkah: 1. Kje moramo iskati vzroke, da kmečki stan zmiraj bolj in bolj propada? 2. Kaj naj ukrenemo, da se zboljšajo neznosne razmere naših kmetovalcev? 3. Nekaj splošnih besed o umni sadjereji. 4. Kako moramo ravnati s travniki? korist detelje. 5. Kako si napravimo vzorna gnojišča in gnojišnice? Z ozirom na naše prežalostne gospodarske razmere, obračam so z nujno prošnjo na naše razumništvo, da spodbuja ljudstvo za mnogobrojno udeležbo teh poučnih predavanj.

Ormož. Pred kratkim smo poročali, da je prepovedalo ptujsko glavarstvo sokolom v Ormož hujskati iti. Ti so se pritožili in graško namestništvo je sokolom dovolilo, v mirem Ormož kričat priti. Dragi oče, ne pusti sina k tej veselici, doma naj bo. Domaj ima veselico, črez teden pa je na polju dovolj najde. Ne pusti ga k takim burkam, ne pusti, da ti ga zapeljejo in pokvarijo postopači in lenuhi, ki družega dela nimajo, kakor nemir med narodoma sezati, da imajo kako zabavo. Torej oče pazi na sina, kmet bodi zaveden in resen, ostani doma, ne pridruži se oslom in njih oslarijam.

Gospod W. Blanke v Ptiji nas prosi naznaniti, da je svojo podružnico v Ungartorski ulici opustil in vabi toraj cencene kupovalce s prošnjo, od sedaj naprej svoje potrebščine samo v glavni trgovini nasproti nemški cerkvi kupovati. Gospod Blanke bo, kakor do sedaj tudi zanaprej skrbel za točno in oljudno posstrežbo.

Dopisi.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Skličujoč se na § 19 tiskov. zakona pošljem z ozirom na dopis: Sv. Jurij ob Ščavnici v štev. 14 Vašega lista od dne 9. julija 1905 resnici na ljubo nastopni stvarni popravek, katerega blagovolite v zakonitem roku v svojem listu objaviti.

1. Ni res, da je naš župnik Kunce poslal svojega kaplana od hrama do hrama, da naj ljudstvo spodbuja pri volitvi za farško stranko glasovati; — res pa je, da župnik nobenega svojih g. kaplanov (dva sta) nikamor ni pošiljal agitirat.

2. Ni res, da je župnik celi dan stal pri volitvi in ljudi na svojo stranko napeljeval; — res pa je, da se je župnik s pravico voliti v III. in I. razredu udeležil volitve, ki je trajala od 9. ure predpold. do 4. ure popold.

3. Ni res, da je župnik zjutraj po 6. uri poslal kaplana, naj prigovarja podrepnike, da ja gotovo pridejo na volišče; — res pa je, da sta oba g. kaplana od 6. do 9. ure bila v cerkvi, kjer so duhovski šolski otroci imeli spoved in med sveto mašo sv. obhajilo.

Sv. Jurij ob Ščavnici, 14. julija 1905.

J. Kunce, župnik.

Dev. Marija v Puščavi. Ljubi „Štajerc“! Mnogo zanimivega se je pri nas že letos zgodilo. Poročal bi ti lahko o naših klerikalcih, kako so ti potuhnjeni in škodožlni, toda danes ti moram naznaniti nekaj družega. Meseca maja dobili smo novega župnika